

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/5/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5622010222
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Malatká
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5622010222.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marcely Malatkej a sudcov JUDr. Vladimíra Kuráka a JUDr. Štefana Tomáša, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 28. februára 2024 odvolanie obžalovanej A. B. proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/52/2022 zo dňa 20.9.2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovanej A. B. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/52/2022 zo dňa 20.9.2023 bola obžalovaná A. B., nar. XX.X.XXXX v C. D., trvale bytom E. F. XXX, G., okres C. D., uznaná vinnou z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. e), ods. 2 písm. c) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

dňa 23.07.2021 v čase asi o 13.00 hod pred vchodom do bytového domu na adrese G., E. F. H. XXX, I. C. D., vulgárne nadávala deťom B. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. H. XXX/X, L. a to M. N., nar. XX.XX.XXXX, O. N., nar. XX.XX.XXXX a D. N., nar. XX.XX.XXXX, že sú cigánski smradi, cigánske lajtná, cigánske kurvy, keď otvoria dvere na byte cítia cigánsky smrad, pričom si pred nimi zodvihla sukňu, odtiahla nabok nohavičky a rukou si búchala po genitáliách so slovami „vyskočte mi na piču, vy smradi cigánski“.

Za spáchanie tejto trestnej činnosti obžalovanú A. B. odsúdil podľa § 364 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. a § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na peňažný trest vo výmere 320,- (tristodvadsať) Eur. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, súd obžalovanej ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie obžalovaná A. B. prostredníctvom obhajcu písomným podaním zo dňa 21.09.2023, doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 21.09.2023, a to tak proti výroku o vine, ako aj proti výroku o treste. Podané odvolanie obžalovaná zdôvodnila prostredníctvom obhajcu písomným podaním zo dňa 21.11.2023, doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 30.11.2023, a to nasledovne:

Okresný súd uznanie viny obžalovanej A. B. založil na výpovediach svedkyne poškodenej B. J., svedkov P. J., ktorý je otcom poškodenej, O. O., Q. R. a M. C., pričom skonštatoval, že nemá dôvod neveriť menovaným svedkom.

Primárne poukazuje na to, že obžalovaná aj jej matka má s ostatnými susedmi v bytovom dome nezhody, ktoré trvajú od roku 2015, kedy B. M. pred bytovkou fyzicky napadol matku obžalovanej B. B. a od tohto obdobia až doposiaľ všetci susedia obžalovanej vyvolávajú voči nej a jej matke konflikty a nezhody, ktoré v prevažnej väčšine končili prejednávaním vzájomných nezhôd ako priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu. Susedia obžalovanej útoky na jej osobu stupňujú až do takého extrému, že obžalovanej zapálili motorové vozidlo zaparkované pred bytovkou, k čomu predkladá fotodokumentáciu

z miesta požiaru, kde došlo k podpáleniu motorového vozidla a rôznymi schválnosťami sa ostatní susedia snažia dosiahnuť, aby obžalovaná aj so svojou matkou sa z predmetného bytového domu odsťahovali. Nevraživosť susedov voči obžalovanej a jej matke bola vyprovokovaná fyzickým útokom B. M. a od tohto obdobia neustále predovšetkým verbálne napádajú obžalovanú a jej matku.

Obžalovaná v priebehu celého trestného konania, tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní spáchanie skutku tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti rozsudku, popiera. Nepopiera, že medzi ňou a B. J. došlo k hádke a to z dôvodu, že syn B. J. začal hlasno plakať, tým zobudil syna obžalovanej, ktorý sa následne na to tiež pustil do plaču, načo obžalovaná vynadala poškodenej B. J., že zobudili jej syna, a tak došlo k vzájomnému verbálnemu osočovaniu a nadávaniu, čo v konečnom dôsledku nepoprela ani samotná B. J.. Bola to poškodená B. J., ktorá jej začala nadávať, že je piča, kurva, že má piču na suchý zips, pretože mala dvoj minútovým pôrod, na čo spoza karavanu vybehol otec poškodenej P. J., ktorý sa začal na obžalovanú zaháňať rukami s verbálnym útokom, či jej má „jebnúť“. Obžalovaná však kategoricky popiera tvrdenie poškodenej B. J., že po vzájomnom verbálnom nadávaní si, si obžalovaná mala odtiahnuť nabok nohavičky a rukou si búchať po genitáliách so slovami „vyskočte mi na piču, vy smradi cigánski“. Jedná sa o vymyslené tvrdenia zo strany rodiny J., ako aj nevieryhodných svedkov O., R. a C.. V kritický deň určite nemala oblečenú sukňu alebo šaty, mala oblečené legíny, čo vylučuje, aby sa dopustila konania popísaného v skutku rozsudku, kde sa uvádza, že si zdvihla sukňu a odtiahla nabok nohavičky. Navyše nemohla ukázať genitálie a dopustiť sa konania popísaného v skutku, pretože mala na rukách svojho syna a teda nemohlo dôjsť k takému konaniu, ako tvrdia poškodení J.. Pri verbálnom konflikte medzi obžalovanou a poškodenou B. J. bola prítomná mama obžalovanej, otec poškodenej P. J. a maloleté deti poškodenej B. J..

Obžalovaná poukazuje na rozpory v tvrdeniach B. J., ktorá v prípravnom konaní uvádzala, že obžalovaná mala oblečenú sukňu, potom neskôr, že mala oblečené šaty. Obžalovaná takéto oblečenie vylúčila a tvrdí, že v ten deň mala oblečené legíny.

Pokiaľ ide o výpoveď svedka O. O., ohľadne osoby tohto svedka obžalovaná poukazuje na jeho nedôveryhodnosť a zaujatosť, pretože obžalovaná v minulosti podala oznámenie na jeho osobu, že jazdil na motorovom vozidle, hoci mal uložený zákaz šoférovania, za čo aj bol postihnutý. Je pozoruhodné, že súd uveril výpovedi tohto svedka, ktorý mal skutok vidieť, čo je v rozpore s jeho tvrdením, že v kritický deň robil v garáži a, keď bol na rohu bytového domu, počul krik, ako obžalovaná nadávala rodine J. do cigánov a špín, aké nadávky mala obžalovaná použiť, uviesť nevedel. Keď obžalovaná nadávala J. do cigánov, mala si zdvíhať sukne, genitálie obžalovanej nevidel, iba videl, ako si zdvihla sukňu. Tento svedok ale potvrdil, že pri tomto bola prítomná aj matka obžalovanej B. B., ale kde stála a čo robila, nevedel uviesť. Je nelogické a nevieryhodné tvrdenie tohto svedka, že nevedel uviesť, či pri incidente bol aj syn obžalovanej, nevedel povedať, čo mala obžalovaná kričať, keď ukazovala genitálie a dokonca ani to, kde sa nachádzala a stála J.. Na záver uviedol, že si "myslel", že táto bola pri karavane. Na hlavnom pojednávaní svedok nevedel uviesť, či obžalovaná mala sukňu alebo šaty. Svedok vypovedal, že B. B. bola vedľa obžalovanej na schodoch, ale nevedel popísať, kto držal dieťa obžalovanej na rukách, nepamätal si ani to, kto všetko tam bol prítomný pri tomto konflikte. Tento svedok nevedel popísať ani oblečenie obžalovanej. Výpoveď tohto svedka potvrdzuje len časť spáchania skutku a to len tú okolnosť, že svedok počul, že obžalovaná nadáva rodine J. do cigánov a špín, ďalšiu časť skutku nepotvrdil.

K veci bol ďalej vypočutý svedok P. J., ktorý uviedol, že počul, ako došlo k vzájomnému verbálnemu nadávaniu medzi obžalovanou a jeho dcérou s tým, že obžalovaná vytýkala jeho dcére, že jej deti zobudili jej syna, pričom potvrdil nadávky, že obžalovaná na rodinu J. nadávala slovami cigánska banda, že z bytu im ide len cigánsky smrad. Tento svedok na rozdiel od jeho dcéry uviedol, že obžalovaná mala žltú krátku sukničku alebo šaty s nejakým vzorom, pričom mal vidieť, ako si obžalovaná stojac na hornom schode stojiska zo zadnej strany bytovky odhalila genitálie tým spôsobom, že si zdvihla sukňu, dala nabok nohavičky a ukázala genitálie so slovami "môžete ísť do piči". Toto odhalenie podľa jeho tvrdenia mali vidieť on, jeho dcéra a jej 3 deti. Nevedel však popísať, ktorou rukou mala ukázať genitálie odtiahnutím nohavičiek. Aj z výpovede tohto svedka jednoznačne vyplýva vymyslené tvrdenie, čo sa týka odhalenia genitálií, pretože, ak obžalovaná podľa výpovede tohto svedka si mala zdvihnúť žltú krátku sukničku, respektíve šaty, teda jednou rukou mala držať sukňu, druhou rukou si mala odtiahnuť nohavičky, potom nedáva logiku, ako mohol svedok vidieť, že si rukou ťapla po genitáliách.

Svedkyňa R. tiež potvrdila, že počula krik a nadávky zo strany obžalovanej, pričom uviedla, že obžalovaná stála na schodoch aj so svojou matkou B. B. a mala vidieť, ako si obžalovaná zdvihla sukňu, búchala si po genitáliách, pričom toto mala táto svedkyňa vidieť od rohu ich bytovky a to aj napriek tomu, že schodisko na bytovke obžalovanej, kde mala obžalovaná stáť, je zabezpečené zábranou z plexiskla zvaného lexman a vzdialenosť od miesta, kde ona stála, po schodisko, kde stála obžalovaná, podľa jej výpovede je minimálne 30 metrov. Obhajoba tvrdí, že výpoveď tejto svedkyne je tendenčná, pretože

obhajoba dodatočne zabezpečila listinný dôkaz, že schodisko, kde malo dôjsť k odhaleniu genitálií, už bolo opatrené predmetným lexanom a je vylúčené, aby svedkyňa na predmetnú vzdialenosť videla cez tento lexan, ktorý má obmedziť denné výhľadové parametre, skutočnosti, ktoré tvrdí, teda, že videla, ako si obžalovaná zdvihla sukňu, búchala si po genitáliách a sukňu dala naspäť dole. Taktiež táto svedkyňa si nebola istá, či v čase incidentu bola obžalovaná sama alebo či tam bola aj svedkyňa B. B.. Je tiež zarážajúce, že táto svedkyňa mala počuť nadávanie J. do cigánov, avšak presné znenie nadávok si už nepamätá. Čo sa týka oblečenia, táto svedkyňa potvrdila, že obžalovaná mala mať oblečené svetlé žlté šaty s červenými kvetmi.

Obhajoba vzhľadom na výpoveď tejto svedkyne R. v záujme zabezpečenia vieryhodnosti, respektíve nevieryhodnosti jej výpovede, navrhla súdu v rámci dokazovania vykonať vyšetrovací pokus na mieste samom, pretože z miesta, kde stála svedkyňa, po miesto, kde stála obžalovaná aj s jej matkou, nemohla vidieť kvôli zabudovanému lexanu tú skutočnosť, že by obžalovaná zdvihla sukňu, búchala si po genitáliách a sukňu dala naspäť dole, pretože cez predmetný lexan nie je taká viditeľnosť, aby toto svedkyňa mohlo vidieť. Ide evidentne o dohodnuté tvrdenie tejto svedkyne s poškodenou rodinou J., aby potvrdila ich výpoveď. Týmto vykonaním previerky výpovede svedkyne na mieste samom by sa potvrdila alebo vyvrátila vina, respektíve nevina obžalovanej.

Poslednou výpoveďou v predmetnej trestnej veci bola výpoveď svedkyne M. C., ktorá potvrdila hádku medzi obžalovanou a poškodenou, avšak konanie obžalovanej, ktoré malo spočívať v odhalení sa, teda zdvihnutí sukne, pobúchanie sa po genitáliách, svedkyňa nevidela, lebo jej v tom bránili výhľadové možnosti, nachádzala sa na mieste, z ktorého to vidieť nemohla, či obžalovaná niečo ukázala alebo nie, ale potvrdila, že takéto správanie jej hneď tlmočili poškodení J.. Táto svedkyňa uviedla, že obžalovaná najčastejšie nosí legíny, na druhej strane však nevedela potvrdiť, či ich mala oblečené aj v čase incidentu. Taktiež bola k veci vypočutá matka obžalovanej B. B., ktorá uviedla, že v čase skutku jej dcéra vôbec oblečenú sukňu alebo šaty nemala, ďalej uviedla, že jej dcéra je športový typ a nosí väčšinou legíny alebo nohavice. Súd však túto výpoveď vyhodnotil ako tendenčnú, nedôveryhodnú, učinенú v snahe pomôcť svojej dcére zbaviť sa zodpovednosti.

Vzhľadom na vykonané dokazovanie, vyhodnotenie dôkazov v neprospech obžalovanej, neodstránenie rozporov v tvrdeniach jednotlivých svedkov a najmä zistením preverenia tvrdení týchto svedkov na mieste samom vyznieva rozsudok o uznaní viny obžalovanej ako tendenčný s tým, že nebola hodnoverným spôsobom vyvrátená obhajoba obžalovanej, ktorá kategoricky popiera konanie v tej časti, že si mala zdvihnúť sukňu, odtiahnuť nabok nohavičky a rukou si mala búchať po genitáliách so slovami "vyskočte mi na piču, vy smradi cigánski" a z tohto dôvodu predmetným odvolaním sa obžalovaná dožaduje, aby krajský súd zrušil rozsudok okresného súdu v celom rozsahu a vec vrátil prvostupňovému súdu na nové pojednanie a rozhodnutie.

Podané odvolanie zdôvodnila obžalovaná aj sama písomným podaním zo dňa 28.11.2023, doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 30.11.2023:

Obžalovaná naďalej trvá na tom, že medzi ňou a poškodenou B. J. došlo len k vzájomnej hádke, pretože syn poškodenej zobudil jej syna, nič viac. Výpovede svedkov O. O., Q. R. a P. J., ktorí ju majú usvedčovať zo skutku, vzájomne nesedia s výpoveďou poškodenej B. J.. Považuje za potrebné podotknúť jednu podstatnú skutočnosť a síce, že keď mala ukázať genitálie, mala byť na vonkajších schodoch bytovky na prvom schodíku od dverí, pričom v tom čase bolo na schodoch ich bytovky namontované presklenie schodov, takzvaný lexan, o čom predložila už okresnému súdu potvrdenie.

Skutočnosti, ktoré tvrdí svedkyňa Q. R., mala vidieť cez viac ako 30 metrov a to cez lexan, čo je klamstvo, pretože nemožno identifikovať niekoho cez lexan z takej veľkej vzdialenosti, pričom svedok Q. R. mala byť podľa jej výpovede na rohu svojej bytovky. Menovaná svedkyňa býva vo vedľajšej bytovke vzdialenej viac ako 30 metrov. Na hlavnom pojednávaní si táto svedkyňa vôbec nepamätala skutočnosti, čo a ako sa mal incident stať.

Klame aj svedok P. J., ktorý je otcom poškodenej, pretože jeho výpoveď nesedí s výpoveďou jeho dcéry poškodenej B. J.. Z miesta, kde sa mal otec poškodenej nachádzať, taktiež nevidno na prvý schodík, kde mala ona v dobe skutku stáť, od záhradky J., pretože je tam lexan. A záhradka J. je kolmo od schodov vyše 10 metrov.

Svedok O. O. je svedok zaujatý, lebo v roku 2021 bola nahlásiť na prokuratúru, že jazdil na aute a mal doživotný zákaz šoférovať motorové vozidlo, ohľadne čoho aj predložila videozáznam, za uvedené menovanému svedkovi beží podmienený trest.

Svedkyňa M. C., ktorú označila poškodená B. J., že aj ona mala vidieť incident, na hlavnom pojednávaní vypovedala, že nič nevidela a že obžalovaná sa s poškodenou len hádali. Tu chce podotknúť, že jedine

svedkyňa M. C. vypovedala pred okresným súdom pravdu. Uviedla tiež to, že v čase incidentu, keď sa mali obžalovaná s poškodenou hádať, bola pri svojom altánku. Jej altánok sa nachádza medzi druhou a treťou bytovkou, a že odtiaľ nie je nič vidno, pretože je to veľká vzdialenosť od schodov bytovky obžalovanej a poškodenej 30 metrov a navyše na schodisku, kde obžalovaná stála, už bol aj lexan. V tejto súvislosti chce podotknúť, že svedkyňa Q. R., ktorá stála ešte ďalej ako svedkyňa M. C. tvrdila, že je vidno cez lexan vyše 30 metrov, teda táto svedkyňa R. klame.

Z vyššie uvedených dôvodov obžalovaná žiada krajský súd, aby rozsudok okresného súdu zrušil vo výroku o vine, ako aj vo výroku o treste a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie, pretože skutok nespáchala tak, ako tvrdí poškodená B. J.. Zastala sa len svojho syna, čo by urobila každá matka. Žiadne genitálie neukazovala a stojí si za týmto tvrdením tak, ako aj svedok, ktorý svedčí v jej prospech, B. B.. Chcela by byť prítomná na Krajskom súde.

Prokurátor sa k dôvodom odvolania obžalovanej A. B. písomne nevyjadril.

Verejné zasadnutie pred odvolacím krajským súdom o odvolaní obžalovanej A. B. sa konalo v jej neprítomnosti a za prítomnosti jej zvoleného obhajcu. Obžalovaná bola riadne a včas upovedomená o termíne verejného zasadnutia, mala zachovanú lehotu na jeho prípravu. Prostredníctvom obhajcu doručila krajskému súdu písomný súhlas s konaním verejného zasadnutia v jej neprítomnosti zo dňa 27.2.2024. Prítomný obhajca obžalovanej a prokurátor navrhli verejné zasadnutie vykonať v neprítomnosti obžalovanej. Nakoľko tomu nebránila žiadna zákonná prekážka, senát krajského súdu rozhodol o vykonaní verejného zasadnutia v neprítomnosti obžalovanej. Opätovne aj na tomto mieste krajský súd poznamenáva, že verejného zasadnutia sa zúčastnil obhajca obžalovanej. Obhajca obžalovanej v rámci konečného návrhu žiadal rozsudok okresného súdu zrušiť a následne, nech sám krajský súd rozhodne o oslobodení obžalovanej spod obžaloby. V konkrétnostiach odkázal na písomné zdôvodnenie odvolania. Zvýraznil, že celé obvinenie obžalovanej je potrebné vidieť cez dlhoročné susedské spory obžalovanej s ďalšími obyvateľmi bytovky. Susedia robia obžalovanej rôzne schválnosti, v minulosti jej bolo podpálené auto, so zámerom, aby sa jej rodina z bytu vysťahovala. Aj sám bol na mieste skutku a predmetný lexan na vstupných schodoch do bytovky, kde malo dôjsť ku skutku, nie je priehľadný tak ako sklo a nie je možné cezeň vidieť to, čo popisovali svedkovia. Prokurátor v konečnom návrhu žiadal odvolanie obžalovanej zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ (obžalovaná) podala odvolanie (odvolanie obžalovanej smerovalo tak proti výroku o vine, ako aj proti výroku o treste), ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom prihliadal aj na chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil potom, že odvolanie podané obžalovanou A. B. bolo podané oprávnenou osobou, proti výrokom rozhodnutia, proti ktorým je prípustné, v zákonom stanovenej lehote, avšak odvolanie obžalovanej nie je dôvodné.

Odvolací súd predovšetkým zistil, že vo vzťahu k skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu (prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. e/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák.) je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa ustanovení Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv jednak na objasnenie skutkového stavu veci a jednak práva obžalovanej na obhajobu. Skutkové zistenia súdu prvého stupňa tak, ako sú uvedené v napadnutom rozsudku, sú správne, lebo zodpovedajú výsledkom dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na to odvolací súd v otázkach skutkových zistení odkazuje na správne, podrobne rozvedené dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie vo veci v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové zistenia. Pri hodnotení dôkazov, ktoré vykonal v potrebnom rozsahu a zákonným spôsobom, okresný súd postupoval dôsledne v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por., teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, aj v ich súhrne a v konečnom dôsledku dospel k logicky odôvodneným a správnym skutkovým zisteniam.

Z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa je tiež zrejmé, ktoré skutočnosti vzal súd za dokázané v súvislosti so žalovaným skutkom, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov. Prvostupňový súd súčasne v odôvodnení napadnutého rozsudku vyložil, ako sa vyrovnal s podstatnou obhajobou obžalovanej A. B. a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení v otázke viny a

trestu. Krajský súd sa preto v týchto smeroch stotožňuje s presvedčivým a správne odôvodneným rozsudkom súdu prvého stupňa a v podrobnostiach naň odkazuje. V tejto súvislosti treba dodať, že toto konštatovanie sa v celom rozsahu týka aj odvolacích námietok obžalovanej A. B. v rozsahu, v akom sú dôvody odvolania uvedené vyššie, lebo dôvody odvolania obžalovanej sú v podstatnej časti súhrnom jej obhajoby prezentovanej v celom doterajšom konaní. Obžalovaná A. B. založila odvolanie v podstatnej miere na opakovaných dôvodoch svojej obhajoby použitej v konaní pred súdom prvého stupňa. S jej podstatnými námietkami, námietkami obhajcu, tak skutkovými, ako aj právnymi, sa však súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí riadne vysporiadal a v podstate nenechal otvorenú žiadnu podstatnú spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na odvolacom súde.

Nadriadený krajský súd je toho názoru, že napadnutý rozsudok obsahuje všetky zákonom stanovené kritéria z hľadiska jeho formy a obsahu. Rozsudok s jeho odôvodnením je presvedčivý, zrozumiteľný a neopnecháva nadriadenému súdu otvorenú žiadnu podstatnú otázku, ktorú by bolo potrebné riešiť. Krajský súd si osvojuje dôvody napadnutého rozsudku, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje, a považuje za nadbytočné správne závery súdu prvého stupňa vo svojom rozhodnutí opakovať, a to preto, lebo v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého stupňa a nadriadeného súdu tvoria jednotu a v prípade, ak si nadriadený súd osvojuje správnosť záveru napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa, je potom jeho úlohou zamerať sa na riešenie podstatných odvolacích námietok obžalovanej a jej obhajcu, majúcich podstatný význam z hľadiska rozhodovania o vine obžalovanej.

V širších súvislostiach krajský súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (II. US 78/05, III. US 264/08, IV. US 372/08) a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorej pri zamietnutí odvolania sa odvolací súd môže obmedziť i na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu (rozsudok vo veci Helle v. Fínsko z 19.12.1997, sťažnosť č. 20772/92, body 59-60). Predpokladom tohto postupu je splnenie podmienky založenej na zistení, že samotné rozhodnutie podriadeného súdu možno pokladať za dostatočne odôvodnené (Boldea v. Romania, rozsudok z 15.2.2017 k sťažnosti č. 19997/02, § 33; Hirvisaari v. Finland, rozsudok z 27.9.2001 k sťažnosti č. 49684/99, § 31, § 33).

Skutočnosť, že obžalovaná A. B. sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže samo osebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v odvolacom konaní nemá odpovedať na každú námietku, či argument použitý v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovanej, je potrebné predovšetkým uviesť, že tu obžalovaná A. B. a jej obhajca rovnako ako v konaní pred súdom prvého stupňa dôsledne využili všetky svoje práva zakotvené v § 34 Tr. por. Obžalovaná sa vyjadrila ku skutočnostiam, ktoré sú jej kladené za vinu, namietala a spochybňovala predovšetkým hodnotenie vykonaných dôkazov prvostupňovým súdom a vyjadril sa aj k tým skutočnostiam, ktoré považovala za jej pohľadu za dôležité a rozhodujúce.

Reagujúc na odvolacie námietky obžalovanej A. B. odvolací súd považuje za potrebné poukázať na nasledovné:

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovanej vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a hodnoteniu dôkazov, odvolací súd primárne uvádza, že súd prvého stupňa pri hodnotení dôkazov vo vzťahu k žalovanému skutku podľa § 2 ods. 12 Tr. por. vysvetlil, aké konanie obžalovanej má za preukázané a nedostal sa do situácie, ktorá by odôvodňovala postup v zmysle procesného pravidla in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obžalovaného).

Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva obžalovaného, ak si neosvojí ním navrhovaný spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jeho výkladom všeobecne záväzných predpisov.

Aj keď obžalovaná A. B. počas celého trestného konania popiera spáchanie skutku, odvolací súd poukazuje na silu dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, ktoré preukazujú vinu obžalovanej, a na ktoré v konkrétnostiach podrobne poukázal súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku. Vykonané dôkazy vytvárajú logickú, ničím nenarušenú a uzatvorenú sústavu vzájomne sa dopĺňajúcich a na seba nadväzujúcich priamych a nepriamych dôkazov, ktoré vcelku a spoľahlivo dokazujú, že obžalovaná A. B. spáchala žalovaný skutok prečinu výtržníctva. Z vykonaných dôkazov možno spoľahlivo a bez akýchkoľvek vážnejších pochybností prijať len jediný záver o tom, že obžalovaná A. B. spáchala žalovaný skutok prečinu výtržníctva v zmysle podanej obžaloby a vylúčiť prijatie iného záveru. Aj keď obžalovaná v priebehu celého trestného konania spáchanie trestného činu výtržníctva tak, ako bola na ňu podaná obžaloba a ako bola následne po vykonaní dokazovania na hlavnom pojednávaní uznaná vinnou súdom prvého stupňa, popiera, ohľadne preukázania viny obžalovanej aj krajský súd v podrobnostiach odkazuje na viaceré dôkazy, ktoré obžalovanú bez akýchkoľvek vážnejších pochybností usvedčujú zo spáchania žalovaného trestného činu a na ktoré v podrobnostiach poukázal a správne tieto vyhodnotil okresný súd tak jednotlivo, ako aj v súhrne a vo vzájomných súvislostiach, postupujúc dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., na str. 12 až 16 odôvodnenia napadnutého rozsudku a s ktorou argumentáciou sa odvolací krajský súd stotožňuje. Nakoľko rozhodnutia súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu tvoria jednotu, krajský súd na tomto mieste považuje za nadbytočné opakovať správnu a vyčerpávajúcu argumentáciu súdu prvého stupňa obsiahnutú v odôvodnení napadnutého rozsudku, pri existencii podrobne a erudovane učeného hodnotenia dôkazov súdom prvého stupňa a na tomto mieste na túto v podrobnostiach odkazuje.

Obžalovaná A. B. v podstatnej časti svojho odvolania namieta spôsob hodnotenia dôkazov okresným súdom a prednáša odvolaciemu súdu svoj pohľad na prejednávajúcu vec a dôkazy hodnotí podľa jej predstáv. Spôsob, akým sa obžalovaná snaží hodnotiť dôkazy v rámci zdôvodnenia odvolania (a to v jej prospech), však nezodpovedá zásade voľného hodnotenia dôkazov tak, ako je táto zakotvená v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por. a práve naopak, súd prvého stupňa vykonané dôkazy hodnotil spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniu § 2 ods. 12 Tr. por. a následne dospel k správnym skutkovým zisteniam, ktoré potom premietol do výroku o vine napadnutého rozsudku. Hodnotiac dôvody odvolania obžalovanej, v tomto smere možno dospieť k záveru, že obžalovaná dáva do popredia skutočnosti, ktoré nemajú podstatný význam z hľadiska rozhodovania o jej vine, skutočnosti zistené na základe vykonaného dokazovania hodnotí izolovane a nie v súhrne aj s ostatnými zistenými skutočnosťami a na druhej strane znižuje význam dôkazov a zistených skutočností, ktoré ju usvedčujú zo spáchania žalovanej trestnej činnosti. Krajský súd obžalovanej neupiera právo brániť sa spôsobom, ktorý ona sama vyhodnotí za vhodný pre účely jej obhajoby. Ako už bolo uvedené vyššie, takéto obžalovanou prezentované hodnotenie dôkazov však nezodpovedá zásade voľného hodnotenia dôkazov podľa § 2 ods. 12 Tr. por. Uvádzané zákonné ustanovenie ukladá súdu povinnosť dôkazy hodnotiť nielen jednotlivo, ale aj v ich súhrne, zohľadniac všetky okolnosti prípadu, ako správne v rámci procesu hodnotenia dôkazov postupoval okresný súd, čo sa premietlo aj do odôvodnenia napadnutého rozsudku. Celkovo odôvodnenie rozsudku okresný súd učinil spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniu § 168 Tr. por.

Obžalovaná A. B. spáchanie žalovaného skutku popiera aj v rámci odvolacieho konania. Výpoveď obžalovanej, v ktorej obžalovaná odmieta vinu a prednáša svoju verziu priebehu skutku, krajský súd hodnotí ako nehodnovnú nielen vzhľadom na ďalšie vykonané dôkazy, ktoré obžalovanú bez akýchkoľvek vážnejších pochybností usvedčujú zo spáchania žalovaného skutku, ale súčasne aj s prihliadnutím na správanie samotnej obžalovanej v priebehu vedeného trestného konania. Obžalovaná najskôr úplne popierala, že by sa bola dostala do verbálneho konfliktu s poškodenou B. J., respektíve jej otcom P. J., obžalovaná tvrdila, že na ich slovné útoky žiadnym spôsobom nereagovala a s malým synom a s matkou pokračovala smerom do vnútra bytového domu a svojho bytu. Neskôr na hlavnom pojednávaní však obžalovaná už priznala hádku medzi ňou a poškodenou (je pochopiteľné, že obžalovaná aj keď dodatočne priznala hádku medzi ňou a poškodenou, popiera správanie v zmysle žalovaného skutku, aby sa vyhla trestnoprávnej zodpovednosti za jeho spáchanie). Obžalovaná je zo spáchania skutku usvedčovaná predovšetkým výpoveďou svedkyne poškodenej B. J., ktorá v rámci svojej výpovede podrobne popísala priebeh skutku, vrátane konania obžalovanej, ako aj okolnosti, za ktorých k tomuto došlo, a to v súlade s tým, ako bola obžalovaná uznaná vinnou napadnutým rozsudkom okresného súdu. Svedkyňa poškodená B. J. ku skutku vypovedala v podstatných bodoch zhodne tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní. Pokiaľ sa aj medzi výpoveďou svedkyne poškodenej na hlavnom pojednávaní a z prípravného konania vyskytli určité rozpory, nejednalo sa o rozpory podstatnej povahy, ale jednalo sa o rozpory týkajúce sa menej

dôležitých skutočností a detailov popisovaného skutku, čo svedkyňa poškodená logicky a prijateľne vysvetlila odstupom času v podstate dvoch rokov od skutku. Ak sa svedkyňa k určitým skutočnostiam nevedela presne vyjadriť, opätovne sa jednalo o menej významné skutočnosti a detaily skutku, čo je vysvetliteľné tým, že buď si tieto svedkyňa nezapamätala vzhľadom na ich menší význam pre udalosť ako takú, alebo si ich z tohto dôvodu nemusela všimnúť, respektíve na uvedené mohlo mať vplyv aj uplynutie pomerne dlhého času od skutku, keď je úplne prirodzené, že s odstupom času od udalosti, si osoba prestáva pamätať menej významné skutočnosti a detaily udalosti a v pamäti jej zostávajú podstatné okamihy udalosti. Práve tieto skutočnosti, keď svedkyňa poškodená sa nevedela vyjadriť k niektorým menej významným okamihom skutku, respektíve k určitým jeho detailom, ako aj to, že sa v určitých menej významných ohľadoch odchýlila na hlavnom pojednávaní od predchádzajúcej výpovede, tiež nasvedčuje pre hodnovernosť jej tvrdení, nakoľko, ak by sa jednalo o vopred pripravenú a naučenú výpoveď svedkyne poškodenej, táto by v priebehu celého trestného konania opakovane ku skutku vypovedala totožne do najmenších jeho detailov a bola by tu snaha zo strany poškodenej odpovedať presne na každú položenú otázku (napríklad svedkyňa poškodená v rámci výpovede na hlavnom pojednávaní síce uviedla, že obžalovaná mala oblečené žlté oblečenie s kvietkami, nevedela sa však presne vyjadriť k tomu, či to boli šaty alebo sukňa). Svedkyňa poškodená sa nachádzala v blízkej vzdialenosti k obžalovanej, v dôsledku čoho bola schopná aj v podrobnostiach a konkrétnostiach popísať správanie obžalovanej. Nie sú tu žiadne vážnejšie pochybnosti o tom, že svedkyňa poškodená sa nachádzala blízko obžalovanej v dobe skutku, nakoľko medzi nimi prebiehal konflikt a konflikt vo verbálnej rovine medzi obžalovanou a poškodenou nepoprela ani sama obžalovaná (ako už bolo uvedené vyššie, obžalovaná popiera len správanie v skutku, ktoré zakladá jej trestnoprávnu zodpovednosť).

Výpoveď svedkyne poškodenej B. J. pritom nie je jediným a osamoteným priamym dôkazom, ktorý obžalovanú usvedčuje zo spáchania žalovaného skutku. V tejto súvislosti aj krajský súd totožne s okresným súdom poukazuje na výpovede svedkov P. J., O. O., Q. R. a M. C.. Len sama skutočnosť, že P. J. je otcom svedkyne poškodenej B. J., ako aj skutočnosť, že na svedka O. O. obžalovaná v minulosti mala podávať trestné oznámenie, tieto osoby ako svedkov nediskvalifikuje z radu usvedčujúcich dôkazov proti obžalovanej. Usvedčujúce výpovede týchto svedkov sú totiž v dobrom logickom súlade aj s ďalšími usvedčujúcimi dôkazmi v tejto trestnej veci a tvrdenia svedkov neboli vyvrátené, či vážnejším spôsobom spochybnené inými vykonanými dôkazmi. Pre hodnovernosť výpovede svedka P. J. svedčí aj tá skutočnosť, že svedok sa pri výpovedi na hlavnom pojednávaní v určitých menej významných skutočnostiach odchýlil od predchádzajúcej výpovede a na niektoré detaily udalosti si už nepamätal. Toto je prijateľne vysvetliteľné práve odstupom času od skutku, ako uvedené zdôvodňoval aj samotný svedok. Ak by sa jednalo o vopred pripravenú a naučenú výpoveď účelovo v neprospech obžalovanej, svedok by bol nepochybne v priebehu celého trestného konania vypovedal totožne aj ohľadne detailov udalosti a bola by tu u svedka evidentná snaha odpovedať na každú položenú otázku (svedok sa v niektorých prípadoch vyjadril, že si už nepamätá). Svedok P. J. pritom k priebehu a okolnostiam skutku vypovedal v podstatných bodoch zhodne ako svedkyňa poškodená B. J.. Svedok O. O. vysvetlil, z akých dôvodov mal možnosť byť priamym svedkom skutku. Popísal, čo konkrétne počul a videl v súvislosti s týmto skutkom. Ani v prípade výpovede tohto svedka, na základe oboznámenia sa s jej obsahom, krajský súd nemal žiadne vážnejšie pochybnosti o pravdivosti tvrdení svedka a hodnovernosti jeho výpovede, aj keď obžalovaná v minulosti podávala trestné oznámenie na jeho osobu. Svedok v rámci svojej výpovede nepopísal úplne celé správanie obžalovanej, ktoré sa jej obžalobou kládlo za vinu, ale len niektoré jeho časti (napríklad svedok vypovedal, že nevidel genitálie obžalovanej). Ak by bol mal svedok záujem nepravdivo obžalovanú usvedčovať zo spáchania skutku, zaiste by bol vypovedal tak, aby svojou výpoveďou obsiahol celé správanie obžalovanej popísané v skutku. Z výpovede svedka je však evidentné, že skutočne vypovedal len o tom, čo on sám počul alebo videl. Je pritom zrejmé, že svedok skutočne nemôže opísať celé správanie obžalovanej v zmysle žalovaného skutku, lebo on tento konflikt registroval, keď bol na ceste z garáže do svojho bytu a ďalej prechádzal popri osobách, medzi ktorými bol konflikt. Je logicky prijateľné vysvetlenie, že svedok nepostrehol všetky časti skutku, respektíve aj detaily jeho priebehu, nakoľko svedkom skutku bol počas toho, ako prechádzal z garáže do svojho bytu, bližšie sa o konflikt nezaujímal, ako sám uviedol, takéto správanie tam bolo na bežnom poriadku. Hodnovernosť výpovedí svedkov nespochybňuje ani skutočnosť, že svedkovia nevedeli presne uviesť, či obžalovaná mala v tom čase oblečené šaty alebo sukňu, svedkovia však zhodne vypovedali, že obžalovaná mala oblečenie žltej farby s červenými kvetmi a v spodnej časti sa jednalo o oblečenie typu sukne. Svedkom skutku bola aj v konaní vypočutá svedkyňa M. C., ktorej výpoveď rovnako obžalovaná usvedčuje zo spáchania skutku. Menovaná svedkyňa sa síce vedela vyjadriť len k niektorým momentom

skutku, ktoré však rovnako obžalovanú usvedčujú z jeho spáchania a sú v dobrom logickom súlade aj s tvrdeniami ostatných svedkov, ktorí obžalovanú tiež usvedčujú zo spáchania skutku, nakoľko svedkyňa sa nachádzala na takom mieste, z ktorého nemala možnosť vidieť obžalovanú a zároveň o tento konflikt sa bližšie nezaujímal. Ako správne uviedol už okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, z výpovede tejto svedkyne vyplynula dôležitá skutočnosť a sice, že konanie obžalovanej vzbudilo v tam prítomných, najmä maloletých osobách evidentné a značné pohoršenie, pretože svedkyňa počula, ako reagovali citoslovcom „fuj“.

V ostatnom odvolací súd vyhodnotil odvolacie námietky obžalovanej ako totožné s jej obhajobou prezentovanou v priebehu konania pred okresným súdom, pričom s touto obhajobou sa okresný súd správne a dostatočným spôsobom vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku na strane 12 až 16, na ktorú argumentáciu odvolací súd v podrobnostiach odkazuje.

Po tom, čo okresný súd dospel k správnym skutkovým zisteniam, ktoré sú premietnuté v skutku výroku o vine napadnutého rozsudku, následne protiprávne konanie obžalovanej správne právne kvalifikoval ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. e), ods. 2 písm. c) Tr. zák., nakoľko z vykonaného dokazovania bolo nesporne preukázané, že obžalovaná sa protiprávnym konaním, popísaným v skutku výroku o vine napadnutého rozsudku, dopustila slovne, verejne a na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že vyvolala verejné pohoršenie vykonávaním sexuálneho exhibicionizmu v prítomnosti skupiny osôb mladších ako 18 rokov. V tomto smere rovnako odvolací súd v podrobnostiach odkazuje na správnu argumentáciu okresného súdu na strane 11 až 12 a strane 17 odôvodnenia napadnutého rozsudku. Odvolací súd sa rovnako tak stotožňuje so záverom okresného súdu, že obžalovaná konala v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Tr. zák., nakoľko svojim protiprávnym konaním chcela spôsobom uvedeným v Trestnom zákone ohroziť záujem chránený týmto zákonom (úmyselne slovne a verejne napadla poškodených vulgárnymi nadávkami, urážlivými vyjadreniami a na mieste verejnosti prístupnom takýmto spôsobom vyvolala verejné pohoršenie, navyše odhalením genitálií pred tromi osobami, o ktorých mala vedomosť, že sú mladšie ako 18 rokov, jednalo sa o deti, pričom obžalovaná bývala v predmetnom bytovom dome spoločne s deťmi poškodenej B. J. dlhšie časové obdobie).

Odvolací súd sa stotožnil aj s odmietnutím dôkazného návrhu obhajoby na vykonanie obhliadky na mieste samom okresným súdom, a to z totožných dôvodov uvedených okresným súdom na strane 16 odôvodnenia napadnutého rozsudku. Na doplnenie krajský súd uvádza, že súčasťou spisového materiálu je fotodokumentácia tzv. lexanu (plexiskla) na vstupnom schodisku do bytového domu, kde došlo k spáchaniu žalovaného skutku. Z predmetnej fotodokumentácie je dostatočne rozoznateľné, že aj keď plexisklo nie je priehľadné do takej miery ako čisté sklo, je takej povahy, že vypočuté osoby svedkov, usvedčujúce obžalovanú zo spáchania skutku, vzhľadom na vzdialenosť, v akej sa mali nachádzať od miesta skutku v dobe jeho spáchania, mali možnosť rozpoznať správanie obžalovanej, ktoré popisovali v rámci svojich výpovedí.

V súvislosti s odmietnutím dôkazných návrhov obžalovanej, krajský súd považuje za potrebné dať obžalovanej do pozornosti nasledovné: Právo na obhajobu je potrebné chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu (§ 34 ods. 4 Tr. por.) a zákonný postup pre reakciu orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva. Ak uplatnenie práva na obhajobu spočíva v navrhovaní dôkazov (§ 34 ods. 1 a § 44 ods. 2 Tr. por.), zodpovedá mu povinnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdu zaoberať sa každým dôkazným návrhom a najneskôr pred meritórnym rozhodnutím tomuto návrhu buď vyhovieť alebo ho odmietnuť. Za porušenie práva na obhajobu teda nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinností podľa § 2 ods. 10 Tr. por. a zistenie skutku súdom na podklade dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní a procesne (rozhodnutím súdu) podložené zamietnutie dôkazných návrhov obžalovaného nemožno považovať za porušenie práva na obhajobu.

Prvostupňový súd vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie aj pokiaľ ide o uloženie trestu obžalovanej. V odôvodnení rozsudku poukázal na konkrétne dôkazy vykonané ohľadne rozhodnutia o uložení trestu obžalovanej, ako aj na konkrétne skutočnosti z týchto dôkazov vyplývajúce a tieto potom správne vyhodnotil pre účely uloženia trestu obžalovanej za spáchanú trestnú činnosť v kontexte zásad ukladania trestov podľa § 34 Tr. zák., osobitne s prihliadnutím na § 34 ods. 4 Tr. zák., ako aj v kontexte účelu trestu. Súd prvého stupňa pri ukladaní trestu obžalovanej správne nezistil žiadnu poľahčujúcu, ani priťažujúcu okolnosť, a to z dôvodov, na ktoré okresný súd poukázal v zdôvodnení

rozsudku. Vzhľadom na početné priestupky, ktorých sa obžalovaná dopustila a ich povahu a ktoré okresný súd konkretizoval na str. 17 odôvodnenia napadnutého rozsudku, je u obžalovanej vylúčené konštatovať poľahčujúcu okolnosť vedenia riadneho života podľa § 36 písm. j) Tr. zák. Okresný súd obžalovanej správne, pokiaľ ide o druh trestu, uložil peňažný trest, nakoľko sa jedná o osobu, nakoľko táto doposiaľ nebola odsúdená za spáchanie trestného činu a tiež za splnenia zákonných podmienok podľa § 56 ods. 2 Tr. zák., keď obžalovaná spáchala prečin, teda trestný čin menšej závažnosti a má príjem, z ktorého môže peňažný trest uhradiť. Pokiaľ ide o výmeru peňažného trestu, uvedená výmera zodpovedá ustanoveniu § 56 ods. 1 Tr. zák. a u obžalovanej aj podľa názoru krajského súdu je dôvodným uloženie peňažného trestu pri dolnej hranici, a to z dôvodov, na ktoré správne poukázal okresný súd na str. 18 odôvodnenia napadnutého rozsudku. Na nápravu a prevýchovu obžalovanej a dosiahnutie účelu trestu, aktuálne nie je nutné na obžalovanú pôsobiť hrozbou výkonu trestu odňatia slobody pre prípad porušenia podmieneného odsúdenia (t.j. ukladať trest odňatia slobody s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu), vzhľadom na zistené skutočnosti ohľadne osoby obžalovanej (osobitne, keď doposiaľ nebola odsúdená pre spáchanie trestného činu a jedná sa o prečin a spáchanie menej závažnej trestnej činnosti). Zohľadniac kritériá ukladania trestov podľa § 34 ods. 4 Tr. zák., zásady ukladania trestov podľa § 34 Tr. zák., ako aj účel trestu, aj krajský súd považuje uložený peňažný trest vo výmere 320,- Eur s náhradným trestom odňatia slobody vo výmere 2 mesiace s poukazom na osobu obžalovanej, ktorá nemá záznam v registri trestov, okolnosti skutku, povahu spáchaného skutku, ako aj spôsobený následok za postačujúci pre dosiahnutie účelu trestu u obžalovanej, ktorý zodpovedá zásadám individuálnej, aj generálnej prevencie a ktorý je tiež objektívnym vyjadrením spáchanej trestnej činnosti.

Ani podľa názoru krajského súdu v tomto prípade nie sú splnené zákonné podmienky na postup podľa § 10 ods. 2 Tr. zák., t.j. uplatnenie princípu ultima ratio pri spáchaní prečinu obžalovanou, a to aj podľa názoru krajského súdu z dôvodov, na ktoré v konkrétnostiach poukázal okresný súd na str.16 posledný odsek a 17 odôvodnenia napadnutého rozsudku, s ktorou argumentáciou sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, na základe ktorých krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Senát rozhodol pomerom hlasov 3 za a 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.